

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

1. Regibus suis & reverentiam, & libertatem Pastores debent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

4. *Subscribit Clarendunæ Regijs consuetudinibus, & quare? pœnitétque.*

5. *Northantonia cum Regijs configit.*

6. *Fuga, exilium, pericula, & epistole ad Alexandrum Papam.*

7. *Alexander Henrici Legatos Senonis audit, & paulo post S. Archiepiscopum, qui causam in sacro Consistorio dicit, postea resignat.*

8. *Pontiniaci Monachum agit, & ab Henrico pellitur: Schisma Henrici, & ab Alexandro Legati.*

9. *Regem convenit, orátque, nec tamen placat, & quam ob causam? Cum Gallie Rege in gratiam redit. Et quas ob causas assentiri Regi non potuit?*

10. *Alij ab Alexandro in Angliam Legati, sed nullo effectu. Sanctus Henricum convenit, nec tamen flectit: tandem Alexandri Legatis Rex cedit.*

11. *Pax cum Archiepiscopo inita. S. Thomas redit in Angliam omnium aggratulatione. Nova ab Archiepiscopo Eboracensi turba: Regis querela, & secuta S. Archiepiscopi cades.*

12. *Legati ab Alexandro ad inquirendum in cædis auctores. Regis pœnitentia, ac tandem mors. Laudata D. Thomæ, & Alexandri Pontificis constantia.*

I.

Duas Episcopi personas sustinent, Pastoris videlicet, subditique, ex quibus duæ obligationes æquè proveniunt; altera, quæ Deum, altera, quæ Principem spectat, utrumque debent. Si enim Dei quidem, Ecclesiæque causam agant, ut impetu non ratione ferantur, Majestate Principis contemptâ, aut etiam neglectâ, indignisque modis provocatâ; non tam ea pietas, aut religio fuerit, quam potius immoderantia, æstusque animi sibi malè imperantis,

perantis, ac irâ concitati ratione submotâ: nec enim omnis calor vitalis est; aliquis ex morbo, febrîque provenit. Qui verò omnia Principi concedat, ac etiam erranti obsequatur, is planè nec Episcopum se, nec Pastorem meminit; quippe pereuntem videt, si-letque, & tamen revocare poterat præcipitio ostenso; cum enim non voluntate, & proposito Principes delinquant, in Ecclesias præsertim; sed aut errore, aut consilijs inducti, nullâ re magis curari, pervertique possunt, quàm aut nudatâ, aut suppressâ veritate. Nec alios reperies minoris in Reges suos fidei, quàm qui perpetuis adulationibus eos demulcent; spe enim, & quæstu ducuntur, non eorum obsequio, & reverentiâ; quòd si præmia submoveas, aut aliunde majora ostententur, eâdem facilitate, quâ Deum, & conscientiam, etiam Principem exuent, Sirenes in cantum æquè, & naufragium paratæ.

II. Unam ex præcipuis causis, quæ S. Thomæ Cantuariensi exilium, mortemque atulit, Regaliam fuisse, certum est, Henrico II. Angliæ Rege fructus vacantium Ecclesiarum usurpante, novâque electiones, quò diutiùs frui posset, in longum trahente, quem abusum cum S. Thomas non ferret, gratiâ, & vitâ excidit. (a)

Anno 1162. ex Regni Cancellario ad Archiepiscopatum Ecclesiæ Cantuariensis provectus est. Florebat tunc temporis eximia Regis sui gratiâ; quippe morum venustate, ingenio serijs æquè, ac jocis prompto; litterarum, juris præsertim, insigni peritiâ; memoriâ omnium, quæ semel legisset, audissetque, tenaci; præcipuâ denique in Principem fide, & industriâ omnium laborum victrice sibi aulam devinxerat; accesserant alia, in Clerico quidem haud commendanda, sed tamen Principi chara, luxus videlicet domesticæ suppellectilis, vestitus apparatus, & prope pompam; convivia magnificè instructa, famulantium copia, mores ad Regis genium compositi, ac ideò grati, & denique quidquid vanitatem redolet; sed, quod in aulico mireris, præcipuâ intactâque castitate, & amorum rudi: altâ nocte, qui eum observabant, cum crederent formosissimæ cujusdam, ac olim Regi per dilectæ, amplexibus frui (nam istum donis, ac blanditijs captabat) genibus

(a) Vide vitam S. Thom. cap. 15. & epist. 109. & ibid. in libello consuetud. cap. 12. Wilhelmus Briton. lib. 8. Philippid.